

Слѣдъ като извърши това завърнѣ ся при мене съсъ смѣхъ и подскачанія за да покаже въстържествуваніето си.

Слѣдъ това заведохъ го въ пещерѣтъ си; дадохъ му хлѣбъ, сухо гроздіе а най-напрѣдъ водѣ, понеже отъ много трудъ въ насилственното бѣганіе, бѣше много зажеднѣлъ. Кывнѣхъ му да име да си легне, като му посочихъ единъ настелъ (стивѣ) отъ оризанѣ сламѣ, дѣто и азъ много пѣтя си полѣгвахъ да спѣ. А между това азъ излѣзохъ да поварѣ да не бы дивацытѣ да потърсятъ другаритѣ си и тѣй да ны подирвтъ и дойдѣтъ да нападаятъ на жилището ни. Но славѣ Богу, че нищо таквось не ся случи, и азъ Благодарихъ Бога отъ все сърдце за лесното ми избавленіе отъ тѣзи напасть.

ГЛАВА XXXI.

Въспитаніетъ на Петка.

Младый-тъ ми другарь бѣше на възраст около двадесетъ и петъ годишень, строень и снаженъ. Членовѣтъ му показувахъ силѣ и пѣргавость; гласѣтъ му мужественъ, но не и чакъ